

On són i què fan els caps de llista del 77

¿Què se n'ha fet, d'aquelles flors?

Han passat setze anys de les primeres eleccions legislatives. Han canviat moltes coses, i una de les que més, els candidats dels partits. Molts han abandonat l'activitat política, uns altres hi continuen en segon pla i uns pocs, molt pocs, s'hi mantenen, encara avui, en primera línia.

6 JUNY

Un repàs de les fotografies que omplen aquestes pàgines ja dóna una primera idea de com han canviat les coses des d'aquell 15 de juny de 1977. A

Catalunya, cap dels qui llavors van ser caps de llista al Congrés per la circumscripció de Barcelona no es manté exactament en aquest lloc preferencial; només un fa un paper de primera línia en la política catalana: Jordi Pujol, que al 77 va sortir escollit diputat a Madrid per la llista del Pacte Democràtic i que avui, després d'una evolució prou coneguda, és president de la Generalitat. Joan Raventós, que resultà guanyador l'any 77 com a cap de llista del Socialistes de Catalunya, és avui president del PSC i diputat al Parlament de Catalunya, càrrecs que exerceix en un discret segon pla, darrere Obiols, Maragall, Serra i altres figures del socialisme català. La tomba política de Raventós va ser la seva derrota davant Pujol en les autonòmiques del 1980.

Un cas similar és el d'Heribert Barrera, que fou cap de llista d'una estranya coalició entre ERC i el PTE anomenada "Esquerra de Catalunya". Avui és president d'ERC (un càrrec més aviat honorífic) i eurodiputat a Estrasburg.

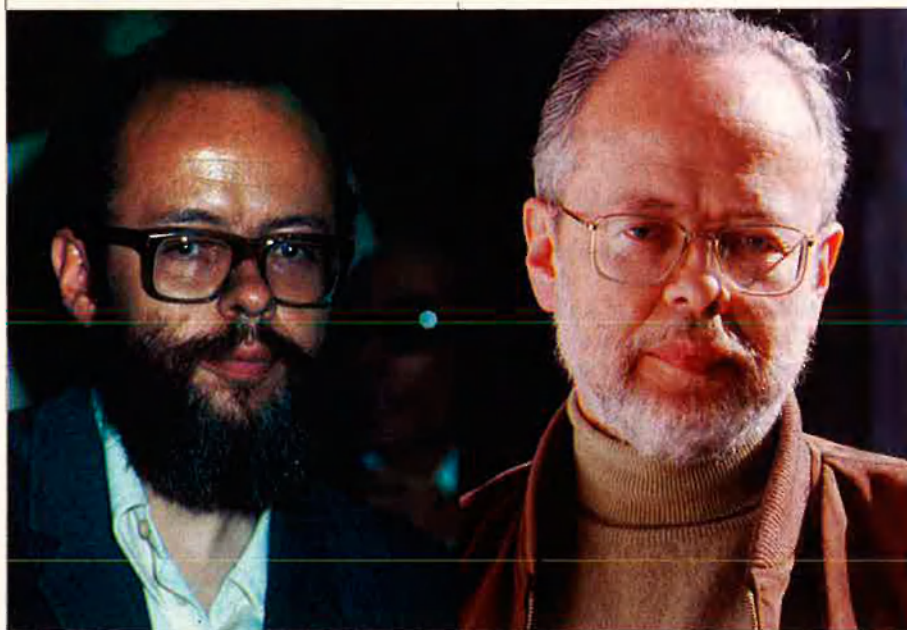
Pel PSUC es va presentar com a cap de llista, en aquelles primeres eleccions, Gregori Lòpez Raimundo. Avui, l'històric dirigent comunista català està retirat de la vida política, per més que manté el seu carnet del PSUC i dóna suport a Iniciativa per Catalunya.

L'any 77, l'opció de centre a Catalunya era representada per dos homes: Anton Canellas, cap de llista per Unió de Centre i la Democràcia Cristiana de Catalunya, i Carles Sentís, número 1 per Barcelona de l'extinta UCD. L'intent de Canellas d'articular un espai centrista català va resultar

Joan Raventós. El 15 de juny del 77 va guanyar. Tres anys després havia de ser president de Catalunya, però Pujol el va condemnar a l'ostracisme. Avui està en segona línia.

ARXIU

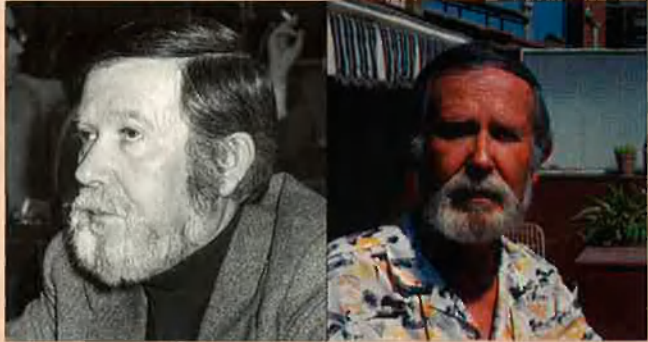
Lluís Maria Xirinacs. L'any 77 s'asseia davant la Model. Després va passar quatre anys a peu dret al Senat. Uns anys de silenci, i ara vol tornar des de l'esquerra independentista.

C. PUÉRTOLAS

Setze anys després

La candidatura al Senat de Josep Benet ho va arrossegar tot en aquelles primeres eleccions. Ha deixat la política i es dedica exclusivament a fer d'historiador des d'un organisme adscrit a la Generalitat. JORDI MOREIRA

Francesc Candel, company de llista de Josep Benet al 77. Avui, l'autor d'*Els altres catalans* continua colpejant les consciències amb els seus llibres i articles als mitjans de comunicació. ARXIU

Anton Canellas ha estat absolutament apartat, gairebé marginat, de la vida política catalana després de la seva aventura centrista del 77. Anys després, ha tornat a trobar ei seu lloc com a Síndic de Greuges. ARXIU

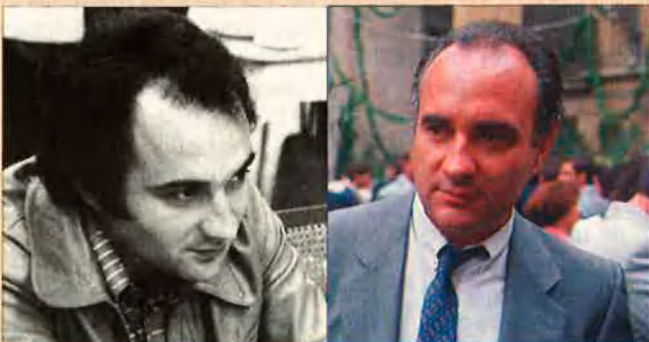
Fidel a les seves conviccions dretanes, l'empresari i comissari europeu Abel Matutes es manté, igual que fa setze anys, en el mateix partit de Fraga. Si bé enguany no es presenta, la seva influència en el PP balear és gran. ARXIU

Jeroni Albertí no s'ha mogut del centre polític. L'any 77 ho va intentar com a senador de la UCD. Després fundà el partit autonomista, avui nacionalista, Unió Mallorquina. Com fa quinze anys, es presenta al Senat. JOAN CELIA

Fèlix Pons, màxima expressió de la supervivència política. Quan els illencs li van dir que no el volien de president, se'n va anar a Madrid. Des del 77 encapçala la llista del PSOE al Congrés. ARXIU

Josep Lluís Albinana és el gran oblidat. Cap de llista del PSOE a València, artífex del pacte autonomista i posteriorment marginat pel seu mateix partit. Actualment fa de jutge a Castelló. RAFA GIL

Alfons Cucó, professor universitari i autor d'obres clau del valencianisme polític. Des del 1977 és el senador més votat del País Valencià. Enguany s'hi torna a presentar pel PSOE. RAFA GIL

Josep Melià. S'ha mantingut sempre en el centre polític. I en la dreta dels negocis.

JOAN CELIA

frustrat i va abandonar la política. Durant tots aquests anys s'ha dedicat a les seves activitats privades fins que, fa pocs mesos, va reaparèixer en qualitat de Síndic de Greuges. Sentís també va abandonar la política immediatament per tornar al periodisme, la seva activitat natural. Ha estat degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya i avui és col·laborador i comentarista en diversos mitjans de comunicació.

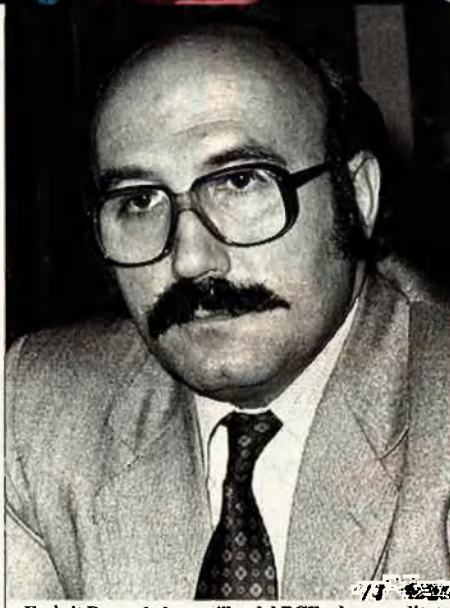
Un altre cas paradigmàtic és el de l'opusdeista i ex-ministre de Franco, Laureà Lòpez Rodó, que fou el número 1 de la llista d'Aliança Popular-Convivència Catalana. Tragué escó, però avui es dedica al seu bufet d'advocat.

En les candidatures al Senat també hi ha casos espectaculars d'allunyament de la vida política: per l'Entesa dels Catalans, per exemple, l'any 77 es van presentar Josep Benet i Francesc Candel, que ho van arrossegar tot. Avui Benet es dedica exclusivament a la seva tasca d'historiador, oferint-nos sucoses polèmiques, com la relacionada amb el retorn de Tarradellas. Candel, per la seva banda, escriu llibres i col·labora amb mitjans de comunicació en la seva croada particular per la causa dels més desfavorits. Qui també va obtenir llavors l'acta de senador fou l'independent Lluís Maria Xirinachs. La crueltat de la *realpolitik* va fer que plegués, decebut per la traïció dels majoritaris. Després de molts anys de silenci, ara sembla que l'il·lusióna la recent creada Assemblea d'Unitat Popular, un organisme d'esquerra in-

però que ara ha acabat com a vice-president d'UM. També ha sobreviscut Abel Matutes (candidat al Senat per AP al 77), però més des d'un segon pla. Si bé enguany no es presenta, la seva llarga mà és al darrere de qualsevol moviment polític de la dreta balear. Un cas de supervivència política és el de Fèlix Pons. Cap de llista pel PSOE ininterrompudament des de l'any 77, ha sabut col·locar-se a Madrid per continuar liderant les llistes del PSOE balear al Congrés.

No ha tingut tanta "sort" qui fou cap de llista dels socialistes valencians i primer president pre-autonòmic, Josep Lluís Albinana. Després de ser oblidat -injustament, segons molts- pel PSOE, s'ha dedicat a les seves activitats privades. Actualment és jutge a Castelló. Qui ha tingut més habilitat per a sobreviure en

Emèrit Bono, de les patilles del PCE a la comoditat de la casa comuna del PSOE. L'any 77 deien que era un "bon comunista". Avui és portaveu del govern socialista valencià, lloc des d'on genera tantes o més anècdotes que Rosa Conde.

ARXIU

dependentista i alternativa radical.

A les Illes ens trobem amb dues trajectòries convergents: Jeroni Albertí (candidat al Senat l'any 77 per UCD) i Josep Melià (número 1 al Congrés per la Unió Autonomista, un partit creat per ell mateix, que després va desaparèixer). El primer va crear Unió Mallorquina i apostà també per l'operació Roca del 1986. El 1991 va abandonar la política, després de dures lluites internes a UM, però ara hi ha tornat de la mà de "Sa Princesa", Maria Antònia Munar. Enguany es presenta pel Senat. En aquesta nova UM Albertí s'ha trobat amb Josep Melià que, després de fer la travessia del desert amb el CDS de Suárez, s'ha dedicat als seus lucratiu negocis personals,

les giragonses polítiques és Emèrit Bono, número 1 del PCE valencià fa setze anys, reconvertit posteriorment al socialisme moderat del PSOE, on ha trobat una còmoda posició: conseller d'Administració Pública i portaveu del govern de Lerna.

Un que sempre ha estat dins el socialisme, Alfons Cucó, que al 77 es va presentar pel PSPV, ha estat durant aquests anys sistemàticament el senador més votat del País Valencià. Enguany també es presenta per a la Cambra Alta.

Qui fou número 1 per la UCD a València, Emilio Attard, és un altre dels qui van deixar fa temps la política. Avui, plàcidament retirat, és el patriarca de la dreta valenciana.

Eduard Voltas